

beleid rondom inkomstenvrijlating en vrijlating kostenvergoeding vrijwilligerswerk

Donderdag 15 April 2021 15:17 CEST

person

Jeen Jager jj.jager@achtkarspelen.nl

Aan

bestuur@adviesraad-achtkarspelen.nl

Geacht bestuur van de Adviesraad,

Via mijn collega Titia van der Ploeg kreeg ik jullie vraag over vrijlating inkomsten en vrijlating onkostenvergoeding vrijwilligerswerk. Het is een heel verhaal geworden, maar het is wel duidelijk, denk ik. Ik heb Titia ook al laten weten dat ik graag bereid ben om het toe te lichten. Ik wacht jullie reactie hierover af.

Ik begin met wat er in de Participatiewet over is geregeld:

Artikel 31, lid 2 geeft de “middelen” aan die worden vrijgelaten.

Over inkomsten staat er het volgende:

Onder artikel 31, lid 2, onder n. en r. en y. zien we:

n. inkomsten uit arbeid tot **25 procent van deze inkomsten**, met een maximum van **€ 220,00** per maand, voor zover hij algemene bijstand ontvangt, waarbij voor een persoon die de pensioengerechtigde leeftijd **nog niet** heeft bereikt geldt dat die inkomsten gedurende **ten hoogste zes maanden** niet tot de middelen worden gerekend en dat dit naar het oordeel van het college moet **bijdragen aan zijn arbeidsinschakeling**;

r. inkomsten uit arbeid van een **alleenstaande ouder tot 12,5 procent van deze inkomsten**, met een maximum van **€ 137,46** per maand, gedurende een **aaneengesloten periode van maximaal 30 maanden**, voor zover hij algemene bijstand ontvangt, ingeval

1. hij de **volledige zorg** heeft voor een tot zijn last komend kind tot 12 jaar,

2. de periode van zes maanden, bedoeld in onderdeel n, is verstreken, en

3. dit volgens het college **bijdraagt aan zijn arbeidsinschakeling**;

y. inkomsten uit arbeid van een persoon die **medisch urenbeperkt** is tot **15 procent van deze inkomsten** uit arbeid, met een maximum van **€ 139,41** per maand, voor zover hij algemene bijstand ontvangt, tenzij onderdeel n of r van toepassing is.

Het beleid wat hierop wordt gehanteerd luidt:

Voor cliënten die voor het eerst deeltijd-inkomsten krijgen, komt in beginsel elke vorm van betaald werk in aanmerking voor de inkomstenvrijlating.

Cliënten die binnen een periode van bijstandsverstrekking de maximale periode van inkomstenvrijlating hebben gehad komen pas weer voor inkomstenvrijlating in aanmerking als zij voorafgaand aan de (hernieuwde) bijstandsverstrekking gedurende een periode van twee jaar bijstandsonafhankelijk zijn geweest.

In de overweging moet worden meegenomen dat er enige relatie moet zijn tussen de werkzaamheden en een positieve bijdrage richting arbeidsinschakeling. Met andere woorden, als de inkomsten (met of zonder inkomstenvrijlating) onder een voorliggende voorziening al langer dan drie maanden bestaan, kan hier moeilijk meer van worden gesproken. Is deze periode korter dan drie maanden, dan kan nog niet worden beoordeeld in hoeverre de werkzaamheden een positieve invloed hebben gehad. Een inkomstenvrijlating als bedoeld in artikel 31, lid 2, sub n WWB is dan in principe in zijn geheel van kracht. Deze periode van zes maanden hoeft niet een aaneengesloten periode te zijn.

De achterliggende gedachte van de inkomstenvrijlating is drieledig:

1. Door actief te zijn op de arbeidsmarkt worden de kansen voor het aanvaarden van een volledige dienstbetrekking vergroot.
2. Door actief te zijn op de arbeidsmarkt ontstaat het besef dat men meer financiële ruimte heeft.
3. Van de wetenschap dat de inkomstenvrijlating na zes maanden ten einde is, danwel voor alleenstaande ouders met kinderen tot 12 jaar met de helft wordt verminderd, mag worden verwacht dat daarvan een stimulans uitgaat om een volledige dienstbetrekking te zoeken en te aanvaarden.

Inkomsten uit illegale activiteiten zijn niet vrijgelaten, omdat van illegale activiteiten niet gezegd kan worden dat ze de reïntegratie bevorderen.

Verzwegen inkomsten kunnen (als zij achteraf geconstateerd worden) niet in aanmerking komen voor de vrijlating, daar het achteraf vrijlaten niet meer bijdraagt aan de arbeidsinschakeling.

In aansluiting op de periode, zoals bedoeld in artikel 31, lid 2, sub n WWB, is het op grond van artikel 31, lid 2, sub r WWB voor alleenstaande ouders met kinderen jonger dan 12 jaar mogelijk om nog 30 aaneengesloten maanden een verlengde inkomstenvrijlating te krijgen ter hoogte van 12,5% van de inkomsten met een in genoemd artikellid genoemd maximum per maand.

De reden om voor deze groep de periode van inkomstenvrijlating te verlengen is gelegen in dezelfde, hierboven aangehaalde overwegingen. Daarnaast moet worden onderkend dat voor deze groep een voltijds-functie er over het algemeen, vanwege de zorg voor de kinderen, niet inzit, terwijl deze stimulering er voor kan zorgen dat er voor een (groot) deel geen beroep op een uitkering worden gedaan.

Daarnaast is voor medisch urenbeperkten op grond van artikel 31, lid 2, sub y een (niet in tijd beperkte) inkomstenvrijlating van toepassing. Dit is een vrijlating ter hoogte van 15% van de inkomsten, met een in genoemd artikellid genoemd maximum per maand.

Hoewel een medische urenbeperking op grond van art 6b PW wordt vastgesteld door UWV, kan dit ook blijken uit bijvoorbeeld een deeltijd-aanstelling (vanwege een beperking) binnen de sociale werkvoorziening. Bij een inkomstenvrijlating vanwege medische urenbeperking (op verzoek van de belanghebbende danwel op initiatief van de belanghebbende) in een dergelijk geval moet de belanghebbende een bewijsstuk van zijn aanstelling, waaruit blijkt dat de deeltijd-aanstelling een gevolg is van de medische urenbeperking, inleveren. In voorkomende gevallen mag ook Ausems en Kerkvliet om een advies worden gevraagd.

Over onkostenvergoeding vrijwilligerswerk staat er het volgende:

k. een kostenvergoeding voor het verrichten van vrijwilligerswerk van ten hoogste een bij ministeriële regeling vast te stellen bedrag;

Aanvullend is geregeld:

De hoogte van de **vrijlating van een kostenvergoeding** voor het verrichten van vrijwilligerswerk naast een uitkering bedraagt ten hoogste **€ 180,00 per maand** met een maximum van **€ 1800,00 per jaar** (artikel 7 onderdeel h Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ en artikel 2 lid 6 van de Wet op de loonbelasting 1964).

Het beleid wat hierop wordt gehanteerd luidt:

Bij vrijwilligerswerk gaat het bij een vergoeding ook daadwerkelijk om een **onkostenvergoeding** (en soms ook nog een reiskostenvergoeding), die dan door de

aanbieder van het vrijwilligerswerk wordt betaald. Deze vergoedingen zijn niet van invloed op de Individuele Inkomenstoelage. Ook zijn deze vergoedingen tot maximaal € 1800,- per jaar of € 180,- per maand voor zowel de belasting als de bijstand vrijgelaten. Als het vrijwilligerswerk is waarvoor de aanbieder geen vergoeding geeft, dan is het niet zo dat de gemeente dat dan overneemt.

Wel zijn we er alert op dat de onkostenvergoeding geen verkapte vorm van inkomen is, met andere woorden, de onkostenvergoeding moet wel ongeveer in relatie staan tot de werkelijke onkosten. Mocht het zo zijn dat er toch een vorm van inkomen wordt gegenereerd door het vrijwilligerswerk, dan heeft dat invloed op de gewone bijstand voor levensonderhoud en niet op de Individuele Inkomenstoelage.

Freonlike groetnis,

Vriendelijke groet,

Jeen Jager

Beleidsontwikkelaar Inkomensvoorziening/Naleving/Armoedebestrijding

t 0511-548617